EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 18.2.2004
KOM(2004) 116 slutlig

2004/0039 (CNS)

C5-0101-04

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i EU-medborgarnas pass

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Dagens så kallade europeiska pass grundas på de resolutioner om att införa enhetligt utformade pass som antagits av medlemsstaternas företrädare i rådet[1]. Dessa ansåg att enhetligt utformade pass borde underlätta den fria rörligheten för medlemsstaternas medborgare och ville gärna arbeta för att göra medborgarna mer medvetna om att de ingår i samma gemenskap[2]. I oktober 2000 antogs en resolution om minimisäkerhetsstandarder för passet.

Efter de tragiska händelserna den 11 september 2001 kom krav på omedelbara åtgärder för att förbättra de säkerhetsdetaljer som används i resehandlingar, vilket ledde till tre förslag från kommissionen: ett om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar, som föreskriver insättning av ett fotografi som uppfyller höga säkerhetskrav[3], ett annat om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet[4] och slutligen ett tredje om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland[5], som syftade till att göra den gemensamma åtgärden rättsligt bindande samtidigt som det infördes krav på insättning av ett fotografi av innehavaren i klistermärkesversionen av den enhetligt utformade tillståndshandlingen. Förslagen antogs i februari och i juni 2002.

Redan när de ovan nämnda förslagen antogs såg medlemsstaterna ett behov av att förbättra skyddet av resehandlingar genom att lägga till biometriska kännetecken. I ett uttalande vid det inofficiella ministermötet i Santiago de Compostela den 14–15 februari 2002 sade sig kommissionen vara redo att lägga fram ett förslag om medlemsstaterna ville, men klargjorde att ett eventuellt förslag endast skulle vara inriktat på harmonisering av säkerhetsdetaljerna i passet och inte påverka utformningen i övrigt.

Vid det informella ministermötet (rättsliga och inrikes frågor) i Veria den 28–29 mars 2003 uppmanade medlemsstaterna på nytt kommissionen att lägga in biometriska kännetecken i enhetligt utformade viseringar och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. Kommissionen åtog sig att lägga fram ett förslag, och betonade samtidigt att man borde eftersträva samma lösning för alla resehandlingar, inklusive passet för EU-medborgare.

Vid sitt möte i Thessaloniki bekräftade Europeiska rådet att det "behövs […] en enhetlig strategi inom EU vad gäller biometriska igenkänningstecken eller biometriska data, vilket skulle resultera i harmoniserade lösningar i fråga om tredjelandsmedborgares resehandlingar, EU-medborgares pass och informationssystem (VIS och SIS II)", och uppmanade kommissionen att "utarbeta lämpliga förslag, i första hand om viseringar".

---

1 EGT C 241, 19.9.1981, s.1.
EGT C 179, 16.7.1982, s.1.
EGT C 185, 24.7.1986, s.1.
EGT C 200, 4.8.1995, s.1

2 EGT C 241, 19.9.1981, s. 1–7.

3 Förordning nr 334/2002: EGT L 53, 23.2.2002, s.7.

4 Förordning nr 333/2002: EGT L 53, 23.2.2002, s.4

5 Förordning nr 1030/2002: EGT L 153, 15.6.2002, s. 1.

Kommissionen har redan tagit det första steget genom att i september 2003 lägga fram två förslag om biometriska kännetecken i viseringshandlingar och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. I enlighet med den begäran som Europeiska rådet framställde vid sitt möte i Bryssel nåddes enighet om förslagen den 27 november, samtidigt som den tekniska kommitté som inrättas genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar gavs mandat att påbörja arbetet med att utveckla vägar och metoder för att genomföra dessa åtgärder.

Vid sitt möte i Bryssel den 12 december 2003 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att "att i god tid lägga fram ett förslag till införande av biometriska kännetecken i pass".

Därför kommer nu den andra fasen i genomförandet av slutsatserna från Thessaloniki, nämligen harmoniseringen av säkerhetsdetaljerna i det europeiska passet (inklusive införandet av biometriska kännetecken), att inledas i syfte att skapa ett harmoniserat system och därigenom undvika att medlemsstaterna väljer lösningar som inte är driftskompatibla.

I detta sammanhang bör det påpekas att USA har angivit att länder som gör anspråk på undantag från krav på visering eller förlängning av ett sådant undantag senast den 26 oktober 2004 skall ha infört ett program för att till sina medborgare kunna utfärda maskinläsbara pass som inte kan manipuleras och lagt in biometriska kännetecken som uppfyller Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) standard.

Även om alla medlemsstater redan nu är i färd med att anpassa sig till de nya kraven enligt det amerikanska programmet för viseringsundantag, är det nödvändigt att inta en gemensam hållning gentemot den nya amerikanska lagstiftning som föreskriver att länder som vill göra anspråk på viseringsundantag skall införa biometriska kännetecken i sina pass senast den 26 oktober 2004.

2. SYFTE MED FÖRSLAGET

Förslaget syftar till att göra pass säkrare genom ett rättsligt bindande instrument om minimistandarder för harmoniserade säkerhetsdetaljer, och att skapa en tillförlitlig koppling mellan den verkliga innehavaren och handlingen genom att förse handlingen med biometriska kännetecken.

Detta skulle dessutom göra det möjligt för medlemsstaterna att uppfylla kraven i det amerikanska programmet för viseringsundantag, i enlighet med internationell standard.

Syftet med förslaget är emellertid inte att harmonisera passets utformning, och inte heller att identifiera om passet har utfärdats till rätt person från början, eftersom endast medlemsstaterna har möjlighet att identifiera en sökande när passet utfärdas.

När det gäller den första punkten förefaller de minimistandarder som fastställs i resolutionerna inte ge en tillräcklig harmonisering, eftersom säkerhetsdetaljerna används och tolkas på olika sätt. Medlemsstaterna kommer inte att integrera alla detaljer och under alla omständigheter kommer branschen att under den femåriga genomförandeperioden att framställa nya säkerhetsdetaljer som gör resolutionen av den 28 oktober 2000 obsolet. Det kan noteras att sex medlemsstater fortfarande sätter fotografiet på sidan för personuppgifter. Eftersom fotografiet då lätt kan bytas ut, innebär detta en hög förfalskningsrisk.

Kommissionen har ett annat viktigt skäl till att föreslå förbättrade gemensamma säkerhetsstandarder, och det är att de resehandlingar som används mest inte bör ha en lägre

standard än den som uppnåtts genom de tekniska specifikationerna för enhetligt utformade viseringar och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. De standarder som fastställts för de båda typer av handlingar som redan fått en enhetlig utformning ses över ständigt, så att kvaliteten kan hållas på en fortsatt hög nivå med hänsyn till nya metoder och rön för att skydda handlingar. Dessutom har det redan fastslagits vilka biometriska kännetecken som skall finnas i dessa handlingar. För att garantera överensstämmelse och undvika att personer med oärligt uppsåt i stället försöker använda sig av handlingar med sämre skydd, som EU-medborgarens pass och identitetskort, bör även dessa göras säkrare. I enlighet med Europeiska rådets slutsatser från mötet i Thessaloniki bör detta ske på ett harmoniserat och rättsligt bindande sätt. Ovan nämnda resolution medger inte den flexibilitet och anpassningsförmåga som följer av detta förslag till förordning. Eftersom tillverkningen av dessa handlingar lyder under nationell behörighet kan dessutom vissa länder ligga efter andra i utvecklingen.

På sikt skulle möjligheterna att förebygga olagligt införskaffande av sådana handlingar som pass, som för närvarande är varje utfärdande myndighets ansvar, kunna förbättras. På EU-nivå kunde man skapa ett centraliserat EU-passregister baserat på biometriska kännetecken. Registret skulle innehålla fingeravtryck från de personer som ansökt om pass samt det aktuella passnumret och sannolikt ytterligare vissa, dock begränsade, uppgifter som behövs för en fungerande förvaltning av systemet (se punkt 8).

Detta initiativ kommer dessutom att bli en betydande insats inför utvidgningen. De anslutande staterna håller för närvarande på att ändra utformningen av sina pass för att göra dem säkrare. Dessa länder vill utveckla sina pass så att de överensstämmer med de pass som används i Europeiska unionen. En rättsligt bindande förordning kommer att ge dem möjlighet att införa samma säkerhetsstandarder som övriga medlemsstater efter anslutningen. Slutligen kommer gemensamma säkerhetsdetaljer att underlätta gränspolisens kontroll, eftersom poliserna direkt kan kontrollera vissa synliga säkerhetsdetaljer som finns på alla pass och endast i tveksamma fall behöver göra en mer ingående granskning. Om säkerhetsdetaljerna skulle skilja sig åt, måste gränspolisen kontrollera varje pass mot 25 nationella pass med olika säkerhetsdetaljer och av olika kvalitet.

När det gäller den andra punkten skulle ett förslag om harmonisering av säkerhetsdetaljerna, inklusive biometriska kännetecken för det europeiska passet, även ha stor inverkan på våra förbindelser med tredje land, till exempel USA. De biometriska kännetecken som integreras i passet kommer att motsvara ICAO:s rekommendationer och därmed uppfylla de krav som USA har uppställt för deltagande i dess program för viseringsundantag. Det skulle vidare skapa en harmoniserad säkerhetsnivå i förhållande till europeiska pass, vilket hindrar att vissa EU-medborgare särbehandlas på grund av att deras nationella pass är mindre säkra. En gemensam insats skulle ge EU en gynnsammare ställning gentemot USA.

3. RÄTTSLIG GRUND

Liksom man i fråga om visering och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare har enats om en högre nivå av dokumentsäkerhet, är det nu nödvändigt att göra passet mer säkert genom att förebygga att personer med oärligt uppsåt missbrukar denna fortfarande mindre säkra handling.

Syftet är ju att förhindra användningen av falska handlingar. Eftersom pass i första hand kontrolleras i samband med att personer passerar de yttre gränserna ingår harmoniseringen av säkerhetsdetaljerna i det europeiska passet i kategorin av normer och förfaranden för

gränskontrollen vid de yttre gränserna. Harmoniseringen av säkerhetsdetaljerna i passen kommer helt klart att underlätta gränskontrollerna, då gränsbevakningspersonalen omedelbart kommer att kunna inrikta sig på de gemensamma säkerhetsdetaljerna och inte på inslag som skiljer sig åt från en medlemsstat till en annan. Vidare kommer införandet av ett biometriskt kännetecken, ansiktsbilden, att möjliggöra en noggrann jämförelse mellan den berörda personen och det digitala fotografiet redan vid gränsen, vilket också kommer att göra gränskontrollerna mer effektiva. En sådan åtgärd kan grunda sig på artikel 62.2 a i EG-fördraget.

Lagstiftningsförslaget bör dock inte gå utöver tillämpningsområdet för denna rättsliga grund. Säkra pass är viktigt av skäl som rör kontrollen av de yttre gränserna. Å ena sidan kommer medborgare med ärligt uppsåt att kunna passera smidigare genom gränskontrollerna. Å andra sidan kommer personer som använder sig av pass som förfalskats eller förvanskats i bedrägligt syfte att få svårare att ta sig in på medlemsstaternas territorier. Det är således fråga om två grundläggande element i området med frihet och rättvisa. Av dessa skäl grundar sig förslaget på artikel 62.2 a.

I detta sammanhang bör det påpekas att de anslutande länderna har begärt att de befintliga resolutionerna om passäkerhet (som antagits av företrädarna för medlemsstaternas regeringar i rådet) skall anpassas med hänsyn till de nya språk som ännu inte är officiella EU-språk, och som används för vissa uppgifter i passet. Av skäl som har att göra med den föreslagna rättsliga grundens tillämpningsområde tycks detta inte vara möjligt, då förslaget endast syftar till att göra passet säkrare genom harmonisering av säkerhetsdetaljerna och integrering av ett eller flera biometriska kännetecken. Samma resonemang gäller för ett eventuellt förslag om att göra identitetskort säkrare. Som påpekats ovan är skyddet av pass en mycket viktig fråga av skäl som rör kontrollen av de yttre gränserna.

4. FÖLJDER AV DE OLIKA PROTOKOLL SOM HAR FOGATS TILL FÖRDRAGET

Eftersom artikel 62.2 a i EG-fördraget används som rättslig grund för förslaget aktualiseras den särskilda situation som i protokollen föreskrivs för Förenade kungariket, Irland och Danmark. Med sina kopplingar till kontrollen av de yttre gränserna och viseringspolitiken bör detta förslag ses som en utveckling av Schengenregelverket, med alla de följder som detta innebär för Danmarks, Islands, Norges, Förenade kungarikets och Irlands ställning.

För Republiken Island och Konungariket Norge gäller därför förfarandena i det associeringsavtal[6] som rådet ingått med dessa länder och som rör deras associering med genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Med sina kopplingar till kontrollen av de yttre gränserna och viseringspolitiken bör detta förslag ses som en utveckling av Schengenregelverket. I enlighet med Förenade kungarikets och Irlands särskilda ställning när det gäller åtgärder som grundar sig på avdelning IV i fördraget och rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[7], samt rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[8], som inte är tillämpligt på denna åtgärd, deltar Förenade kungariket och Irland inte i antagandet av utkastet till

---

6 EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
7 EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.
8 EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

förordning på grundval av artikel 62.2 a och är därför inte bundna av det eller dess tillämpning.

Enligt protokollet om Danmarks ställning, som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kommer Danmark inte att delta i antagandet av förordningen och är därmed inte bundet av denna eller dess tillämpning. Med hänsyn till att förordningen är en rättsakt som syftar till att utveckla Schengenregelverket i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV i EG-fördraget, är artikel 5 i ovan nämnda protokoll tillämplig.

5. SUBSIDIARITET OCH PROPORTIONALITET

I artikel 5 i EG-fördraget föreskrivs att gemenskapen inte skall vidta någon åtgärd ”som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag”. Gemenskapens åtgärd får inte vara mer ingripande än vad som krävs för att nå målen och genomföra åtgärden så effektivt som möjligt.

Med sina kopplingar till kontrollen av de yttre gränserna och viseringspolitiken bör detta förslag ses som en utveckling av Schengenregelverket, och som ett instrument för att garantera harmoniserad tillämpning i alla medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket. Därför har valet fallit på en förordning.

Harmoniseringen av handlingarnas utformning och deras säkerhetsdetaljer utgör en garanti mot förfalskning. Genom att förebygga förfalskning och förvanskning av resehandlingar avser kommissionen att höja den höga säkerhetsnivån ytterligare, ett mål som följer både av fördraget och av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Thessaloniki. En sådan harmoniseringsnivå kan endast nås genom gemenskapsåtgärder, vilket redan har framgått av flera andra instrument som har antagits för att göra handlingar säkrare.

Förslaget om att integrera biometriska kännetecken i det europeiska passet syftar till att göra passet säkrare, rättsligt bindande och lätt att anpassa till nya förhållanden med avseende på risken för förfalskning och förvanskning av handlingen. Med dessa åtgärder skulle man kunna komma till rätta med vissa problem i samband med passage av Europeiska unionens yttre gränser. Handlingen skall gälla för passage av Europeiska unionens yttre gränser och bör därför ha samma utformning i hela EU. Säkerhetsdetaljerna kommer dessutom att ge en tillförlitlig koppling mellan handlingen och dess innehavare. Huvudskälet för att välja en förordning framför ett direktiv är att förslaget innebär en fullständig harmonisering av minimistandarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i sådana handlingar, vilket medför att medlemsstaterna inte har några möjligheter att välja egna lösningar.

6. FÖRSLAGETS STRUKTUR

Denna förordning skall ses som ett första steg, varigenom det skapas en rättslig ram för harmonisering av säkerhetsdetaljer och införande av biometriska kännetecken i passet. Ett andra steg för att inrätta ett europeiskt register för utfärdade pass kommer att följa längre fram.

I förslaget föreskrivs minimistandarder för de säkerhetsdetaljer som skall läggas in i passet. Vidare fastställs vilka biometriska kännetecken som skall användas. Några tekniska detaljer har inte utarbetats.

Befogenheten att genomföra de tekniska aspekterna av förslaget bör delegeras till kommissionen, som skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG[9] och i överensstämmelse med artikel 7 i samma beslut. Denna kommitté kommer följaktligen att ansvara för säkerheten rörande alla handlingar på EU-nivå, till exempel den enhetliga utformningen av viseringar, uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare och pass. Under detta förfarande kommer det att fastställas tekniska specifikationer som gör det möjligt att införa EU-passet i enlighet med nödvändiga säkerhetskrav. När det gäller de biometriska kännetecknen bör kommittén exempelvis besluta om utformande av en norm för lagringsmediet, dess kapacitet och om metoder för att skydda den lagrade informationen genom exempelvis en infrastruktur med öppen nyckel (PKI-system) och digitala signaturer. Detta kommer att ha den fördelen att behoven kan identifieras av de tekniska experterna och snabbare bli föremål för åtgärder. Kommittén har också möjlighet att snabbare följa med i den tekniska utvecklingen.

7. MINIMISÄKERHETSSTANDARDER OCH VAL AV BIOMETRISKA KÄNNETECKEN

Kommissionens förslag baserar sig på säkerhetsdetaljer som godkändes vid ett rådsmöte med medlemsstaternas företrädare i en resolution om skydd av pass och andra resehandlingar mot förfalskning från oktober 2000. Dessa säkerhetsdetaljer är något ”uppgraderade”, med hänsyn till utvecklingen när det gäller viseringar och uppehållstillstånd. Åtgärderna gör säkerhetsdetaljerna rättsligt bindande. Förslaget kommer därmed att leda till en harmoniserad säkerhetsstandard på hög nivå för pass inom Europeiska unionen, inklusive de nya medlemsstaterna från och med den 1 maj 2004. Liksom i resolutionen fastställs miniminormer som inte hindrar att medlemsstaterna går längre om de skulle vilja.

Enligt Europeiska rådets slutsatser från Thessaloniki krävs en enhetlig strategi vad gäller införandet av biometriska igenkänningstecken i viseringar, uppehållstillstånd och pass. I förslagen rörande viseringar respektive uppehållstillstånd föreskrivs två obligatoriska biometriska igenkänningstecken: en ansiktsbild och fingeravtryck. Därför bör förslaget om ett europeiskt pass avse samma obligatoriska biometriska kännetecken, så att man uppnår den nödvändiga överensstämmelsen. Överensstämmelse med förslagen om viseringar respektive uppehållstillstånd innebär förstås inte med nödvändighet att en identisk lösning bör väljas för de olika områdena. Ansiktsbilden är driftskompatibel och kan användas i EU:s förbindelser med tredje land, till exempel USA. Fingeravtryck kunde dock läggas till som ett valfritt alternativ för medlemsstater som så önskar, om de vill söka i sina nationella databaser, vilket för närvarande är den enda möjligheten till identifiering. Detta förhållande kommer att ändras med den andra fasen, det vill säga inrättandet av ett europeiskt passregister. I så fall måste fingeravtryck upptas och registreras för att möjliggöra bakgrundssökningar (en- till-flera-sökningar).

Vid valet av lämpliga biometriska kännetecken har hänsyn tagits till det arbete som utförts av ICAO, som är ledande när det gäller utveckling av internationella standarder på området. Vidare har det tagits hänsyn till genomförbarhetsstudien för informationssystemet för viseringar (VIS). Det är också viktigt att man uppnår en balans mellan strävandena efter ökad säkerhet och respekten för den enskilda individen, särskilt rätten till skydd av privatlivet och av personuppgifter, särskilt rätten till skydd av privatlivet och personuppgifter, som följer av direktiv 95/46/EG.

---

[9] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

ICAO har valt ansiktsbilden som primärt driftskompatibelt biometriskt kännetecken och fingeravtryck och/eller irisscanning som kompletterande biometriskt kännetecken för länder som kräver detta för databassökningar.

Det primära biometriska kännetecknet, dvs. elektroniska ansiktsbilder med hög upplösning, finns redan i de flesta pass. Vid gränskontroller skulle den elektroniska bilden kunna tas upp på en dataskärm samtidigt som det görs en vanlig visuell kontroll och detta även om tekniken för ansiktsigenkänning inte används. Detta skulle kunna vara ett av de grundläggande användningsområdena för det digitala fotografiet. En mer avancerad användning skulle kunna vara att tekniken för ansiktsigenkänning används tillsammans med det digitala fotografiet. För detta krävs att nödvändig teknisk utrustning finns tillgänglig vid gränskontrollstationerna. Medlemsstaterna kan därför välja om de endast vill ta upp bilden på skärmen eller köra ett ansiktsigenkänningsprogram. ICAO:s kvalitetsnormer för digitala bilder bör iakttas så att systemet blir driftskompatibelt. Kommissionen överlåter åt medlemsstaterna att välja teknik.

Medlemsstaterna skall själva ansvara för lagringen av fingeravtryck på lagringsmediet och/eller i en nationell databas. Om de registrerar fingeravtryck bör detta ske i driftskompatibla format, eftersom det möjliggör användning via bilaterala avtal mellan medlemsstater. Tillgången till sådana fingeravtryck kunde administreras genom införande av en infrastruktur med öppen/privat nyckel.

8. LÅNGSIKTIGT PERSPEKTIV: ETT EUROPEISKT REGISTER FÖR UTFÄRDADE PASS

För att skapa en verkligt hållbar säkerhet kunde man på längre sikt inrätta ett europeiskt register för utfärdade pass (och eventuellt andra resehandlingar).

Detta register skulle endast innehålla fingeravtryck och resehandlingens nummer. Några andra personuppgifter skulle inte vara aktuella, eftersom användningen skulle vara begränsad till gränskontroller för att fastställa huruvida resehandlingen i fråga verkligen har utfärdats till den person som står i avsikt att passera gränsen.

Det behöver knappast påpekas att en sådan åtgärd behöver ytterligare utvärdering för att bedöma de tekniska och rättsliga implikationerna och förhållandet mellan kostnad och nytta, särskilt jämfört med de nationella passregister som håller på att utvecklas i vissa medlemsstater. Slutligen är det av största vikt att undersöka hur ett sådant europeiskt register skulle inverka på EU-medborgarnas grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter.

9. TILLSYNSMYNDIGHETER FÖR DATASKYDD

I förordningen anges den rättsliga grunden för medlemsstaternas lagring av biometriska uppgifter i passen. Genomförandet av dessa åtgärder överlåts på medlemsstaterna i enlighet med de tekniska specifikationer som fastställs av den kommitté som inrättas genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar. Medlemsstaterna kommer att ansvara för behandlingen av de biometriska uppgifterna.

Direktiv 95/46/EG om uppgiftsskydd[10] är tillämpligt när medlemsstaternas myndigheter behandlar personuppgifter, inklusive biometriska uppgifter, inom ramen för gemenskapslagstiftningen.

Varje medlemsstat har i enlighet med artikel 28 i direktiv 95/46/EG utsett en eller flera myndigheter som har till uppgift att inom medlemsstaternas territorier övervaka tillämpningen av de bestämmelser som medlemsstaterna antar till följd av samma direktiv. Myndigheterna skall under fullständigt oberoende utöva de uppgifter som åläggs dem.

Tillsynsmyndigheterna är behöriga att ta emot klagomål avseende behandlingen av personuppgifter från en enskild person eller en organisation som företräder en enskild person.

Varje tillsynsmyndighet har

- Undersökningsbefogenheter, som

– befogenhet att få tillgång till uppgifter som blir föremål för behandling, och

– befogenhet att inhämta alla uppgifter som är nödvändiga för att sköta tillsynen.

- effektiva befogenheter att ingripa, som

– att kunna avge yttranden innan en behandling äger rum,

– att se till att sådana yttranden i lämplig omfattning offentliggörs,

– att kunna besluta om blockering, utplåning eller förstöring av uppgifter,

– att kunna besluta om tillfälligt eller slutligt förbud mot behandling, att kunna ge den registeransvarige varning eller tillrättavisning, och

– att kunna hänvisa saken till nationella parlament eller till andra politiska institutioner.

- befogenhet att inleda rättsliga förfaranden när de nationella bestämmelser som antagits till följd av direktiv 95/46/EG har överträtts eller att uppmärksamma de rättsliga myndigheterna på dessa överträdelser.

Beslut av tillsynsmyndigheten som går en part emot kan överklagas till domstol.

Varje tillsynsmyndighet skall regelbundet upprätta en rapport om sin verksamhet och varje myndighet kan av en myndighet i en annan medlemsstat anmodas att utöva sina befogenheter.

Som redan framgått av motiveringen till de nyligen framlagda kommissionsförslagen om införande av biometriska kännetecken i viseringar och i uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare, lider tillsynsmyndigheterna brist på resurser.

Därför bör det återigen understrykas att medlemsstaterna måste ta hänsyn till ovan nämnda överväganden när de inför biometriska kännetecken i enlighet med denna förordning. Åtgärder som syftar till att förbättra den allmänna säkerheten måste utformas med respekt för individens grundläggande fri- och rättigheter. Detta innebär i det aktuella sammanhanget att

---

[10] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

antalet anställda vid de nationella tillsynsmyndigheterna för dataskydd måste öka så att tillsynen verkligen fungerar och att den teknik som man väljer måste överensstämma med direktiv 95/46/EG. Detta gäller i ännu högre grad när det är fråga om deras egna medborgares pass.

Kommissionen avser därför att sända detta förslag till den arbetsgrupp som inrättas genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG för yttrande enligt artikel 30 i direktivet, på samma sätt som redan har skett med de två förslagen om införande av biometriska kännetecken i viseringar respektive i uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare.

När det europeiska passregistret skapas kommer dock den oberoende tillsynsmyndighet som inrättas genom förordning (EG) nr 45/2001 att överta ansvaret för frågor om skydd av personuppgifter.

10. BUDGETKONSEKVENSER

De är svårt att fastställa de exakta budgetkonsekvenserna av detta förslag, eftersom de konkreta omständigheterna ännu inte är kända, utan kommer att fastställas av den kommitté som inrättas genom förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar.

Det bör påpekas att de flesta pass redan är försedda med ett digitalt fotografi på personuppgiftssidan i passet. Fotografier som klistras in bör inte användas i nya pass på grund av säkerhetsrisken.

Medlemsstaterna arbetar redan aktivt med att förbättra skyddet av sina pass. De uppdaterar säkerhetsdetaljerna och testar biometriska metoder i syfte att införa biometriska kännetecken i sina pass och därigenom uppfylla kraven i den amerikanska lagstiftningen om viseringsundantag.

Därför kommer detta förslag inte att leda till någon ökning av de kostnader som medlemsstaterna redan förutsett för förbättringen av passäkerheten.

När det gäller användningen av biometriska kännetecken förefaller följande teknik att vara nödvändig:

– Lagringsmedium

För närvarande är det lämpligaste lagringsmediet ett kontaktlöst mikrochip. Mikrochipet behövs för lagringen av de biometriska uppgifterna och säkerhetskoden (PKI och den digitala signaturen). ICAO rekommenderar att ett chip med en kapacitet på minst 32 K används som standard. Då det måste lagras en ansiktsbild och två fingeravtrycksbilder förefaller ett chip med en kapacitet på 64 K lämpligare, särskilt om medlemsstaterna vill lägga till alfanumeriska uppgifter.

Kostnaderna för ett sådant mikrochip har ännu inte fastställts. Den tekniska utvecklingen går snabbt och priset kommer säkert att sjunka avsevärt med tanke på att det är fråga om mikrochips för 25 medlemsstater. Kommissionen skulle också kunna göra en samlad beställning efter ett anbudsförfarande för att få ett så lågt pris som möjligt.

– Utrustning för inläsning

Medlemsstaterna måste installera inläsningsutrustning på de platser där uppgifterna skall produceras. Priserna på inläsningsutrustning har sjunkit betydligt de senaste tolv månaderna och kommer troligtvis att sjunka ytterligare. Därför är det omöjligt att göra en exakt beräkning av kostnaderna på medellång sikt. För närvarande kostar lämplig EU-tillverkad utrustning för registrering av tio (flata) fingrar i runda tal 7 000 euro.

– Kontrollsystem

Kontrollsystem måste installeras vid gränskontrollstationerna. Sådan utrustning bör kunna användas även för kontroll av viseringar och införskaffas i samband med inrättandet av VIS, under förutsättning att man beslutar sig för att använda biometriska kännetecken i VIS. Denna apparatur kan nämligen användas för alla aktuella typer av handlingar: viseringar, uppehållstillstånd och pass.

11. KOMMENTARER TILL DE ENSKILDA ARTIKLARNA

Artikel 1

I artikel 1 föreskrivs medlemsstaternas grundläggande skyldighet att utfärda sina pass i enlighet med de minimisäkerhetsstandarder som anges i bilagan till förordningen.

I andra meningen föreskrivs vilka biometriska kännetecken som skall användas och ges möjlighet att integrera dessa i passet. Det anges även att de biometriska kännetecknen skall förvaras på ett lagringsmedium med tillräcklig kapacitet. Lagringsmediet kan vara ett kontaktlöst chip eller ett annat lagringsmedium med tillräckligt kapacitet. De tekniska experterna i den ansvariga kommittén avgör vilket. Det ges också en möjlighet att lagra fingeravtryck i en nationell databas i väntan på ett framtida europeiskt passregister.

Om rättningar eller strykningar behöver göras skall ett nytt pass utfärdas av säkerhetsskäl.

I den tredje meningen definieras användningsområdet för de handlingar som förordningen skall tillämpas på.

Artikel 2

I denna artikel överförs genomförandebefogenheterna avseende förordningen på den kommitté som inrättas genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar.

Kommittén skall fastställa de eventuellt nödvändiga tekniska specifikationerna för passets säkerhetsdetaljer, men också de tekniska specifikationer som gäller införandet av biometriska kännetecken.

Detta kommer att garantera den nödvändiga överensstämmelsen och bidra till att de tekniska experterna på området kan samordna förfarandena och påta sig ansvaret för alla typer av ”EU-handlingar” på ett tillfredsställande sätt.

Artikel 3

Av uppenbara skäl bör vissa uppgifter av teknisk natur inte offentliggöras alls, för att undvika att de används i förfalsknings- eller förvanskningssyfte. Det kommer således att bli nödvändigt att behandla dessa tekniska uppgifter i ett beslut, eftersom beslut inte behöver

offentliggöras enligt artikel 254 i EG-fördraget. Den kommitté som redan utsetts till att ansvara för den enhetligt utformade viseringen kommer att fatta de beslut som krävs, eftersom dess experter redan har relevant erfarenhet av tekniska standarder på mycket hög nivå, särskilt när det gäller skydd mot förfalskning och förvanskning och hantering av sekretessbelagda handlingar.

Av samma skäl måste det garanteras att personer som har bemyndigats för ändamålet av medlemsstaterna och gemenskapens organ har tillgång till denna information. Detta gäller även de organ som fått i uppdrag att trycka handlingarna, vilka enligt artikel 3.2 första meningen har begränsats till ett per medlemsstat.

Artikel 4

Gemenskapen är skyldig att respektera sådana grundläggande rättigheter som skyddet av privatlivet och av personuppgifter.

Ordalydelsen i denna artikel täcker alla tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[11]. Därmed garanteras att den person till vilken handlingen har utfärdats kan kontrollera vilken information som har lagrats och att det inte lämnas ut någon ytterligare information.

Den andra meningen är nödvändig för att biometriska kännetecken skall kunna införas, samtidigt som personuppgifterna i viseringshandlingarna begränsas till de uppgifter som föreskrivs i förordningen, i bilagan till förordningen eller den aktuella personens pass. Inga andra uppgifter bör kunna lagras.

Artikel 5

I denna artikel fastslås att kommittén bör utföra sina uppgifter i enlighet med det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG och i enlighet med artikel 7 i samma beslut.

Artikel 6

Här fastställs genomförandefristen, nämligen ett år från antagandet av de nödvändiga tekniska specifikationerna. Detta kommer att ge medlemsstaterna tid att anpassa sina pass.

[11] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

2004/0039 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i EU-medborgarnas pass

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[12],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[13], och

av följande skäl:

(1) Europeiska rådet i Thessaloniki fastslog att det behövs en enhetlig strategi inom EU vad gäller biometriska igenkänningstecken eller biometriska data i tredjelandsmedborgares resehandlingar, EU-medborgares pass och informationssystem (VIS and SIS II).

(2) Minimisäkerhetsstandarder för pass infördes genom en resolution antagen av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 17 oktober 2000[14]. Denna resolution bör nu ersättas och uppdateras genom en gemenskapsåtgärd i syfte att skapa mer harmoniserade säkerhetsstandarder för pass som ger ett bättre skydd mot förfalskning. Samtidigt bör biometriska kännetecken integreras i passet för att skapa en tillförlitlig koppling mellan den egentliga innehavaren och handlingen.

(3) Harmoniseringen av säkerhetsdetaljer och införandet av biometriska kännetecken är ett viktigt steg i användningen av nya element mot bakgrund av utvecklingen på EU-nivå för att göra resehandlingar säkrare och skapa en mer tillförlitlig koppling mellan innehavaren och passet, och därigenom hindra att passet används i bedrägligt syfte. Specifikationerna i Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) dokument nr 9303 om maskinläsbara resehandlingar bör beaktas.

(4) Denna förordning bör endast innehålla sådana specifikationer som inte är sekretessbelagda. Dessa behöver kompletteras med specifikationer som måste förbli sekretessbelagda för att förebygga risken för förfalskning och förvanskning. Sådana ytterligare tekniska specifikationer bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG

---

12 EUT C , , s. .
13 EUT C , , s. .
14 EGT C 310, 28.10.2000, s.1.

av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

(5) Kommissionen bör biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar.

(6) För att garantera att de uppgifter det är fråga om inte görs tillgängliga för fler personer än nödvändigt, är det också av stor vikt att varje medlemsstat utser ett enda organ som ansvarar för tillverkningen av passet, samtidigt som det bör står medlemsstaterna fritt att byta ut detta organ; av säkerhetsskäl måste varje medlemsstat meddela namnet på det ansvariga organet till kommissionen och övriga medlemsstater.

(7) Beträffande vilka personuppgifter som kommer att användas för passändamål gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[15]. Det måste säkerställas att inga andra uppgifter lagras i passet om det inte föreskrivs i förordningen eller dess bilagor eller anges i den aktuella resehandlingen.

(8) För att målet med den föreslagna åtgärden, dvs. införande av gemensamma säkerhetsstandarder och driftskompatibla biometriska kännetecken, skall kunna uppnås är det nödvändigt och lämpligt att fastställa regler för samtliga medlemsstater som tillämpar Schengenkonventionen. I enlighet med artikel 5 tredje stycket i EG-fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(9) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning. Eftersom denna förordning emellertid syftar till utbyggnad av Schengenregelverket med tillämpning av bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kommer Danmark, i enlighet med artikel 5 i ovannämnda protokoll, att inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit denna förordning besluta om huruvida det skall genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.

(10) Denna förordning innebär en utveckling av Schengenregelverket i vilket Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket. Förenade kungariket deltar inte i antagandet av förordningen och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

(11) Denna förordning innebär en utveckling av Schengenregelverket i vilket Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket. Irland deltar inte i antagandet av förordningen och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

---

[15] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(12) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet[16].

(13) Denna förordning utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt hänför sig till det regelverket i den mening som avses i artikel 3.1 i anslutningsakten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Pass som medlemsstaterna utfärdar till sina medborgare skall vara i överensstämmelse med minimisäkerhetsstandarderna i bilagan till denna förordning.

2. Passet skall vara försett med ett väl skyddat lagringsmedium som har tillräcklig kapacitet och som innehåller en ansiktsbild. Medlemsstaterna får även inkludera fingeravtryck i driftskompatibla format.

3. Denna förordning är tillämplig på vanliga pass, officiella pass (det vill säga tjänstepass och diplomatpass), kortfristiga pass med en giltighetstid överstigande sex månader, handlingar som används i stället för pass, och som utfärdas som resehandlingar i form av ett passhäfte, samt resehandlingar som medlemsstaterna utfärdar till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer.

Artikel 2

1. Kompletterande tekniska specifikationer för passet som rör följande skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 5.2:

(a) Kompletterande säkerhetsdetaljer och säkerhetskrav, inklusive förbättrade standarder mot förfalskning, förvanskning och efterbildning.

(b) Tekniska specifikationer för lagringsmediet för de biometriska uppgifterna och skyddet av dessa.

(c) Kvalitetskrav och gemensamma standarder för ansiktsbilden och fingeravtrycken.

Artikel 3

1. De specifikationer som avses i artikel 2 skall vara sekretessbelagda och får inte offentliggöras. De skall vara tillgängliga endast för de organ som medlemsstaterna har utsett till att ansvara för tillverkningen och för personer som bemyndigats av den berörda medlemsstaten eller kommissionen.

---

16 EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

2. Varje medlemsstat skall utse ett enda organ som ansvarar för tillverkningen av passet. Namnet på detta organ skall meddelas kommissionen och övriga medlemsstater. Samma organ får utses av två eller flera medlemsstater. Varje medlemsstat skall ha rätt att byta ut det utsedda organet. I så fall skall medlemsstaten underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar bestämmelserna om skydd av personuppgifter, har personer till vilka pass utfärdas rätt att kontrollera personuppgifterna i passet och begära att få uppgifter rättade eller strukna.

2. Uppgifter i maskinläsbar form får inte finnas i passet, om inte annat följer av förordningen eller bilagan till denna eller anges i passet.

Artikel 5

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1683/95.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG vara tillämpliga. Den tidsperiod som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till två månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Medlemsstaterna skall börja tillämpa denna förordning senast ett år efter antagandet av de åtgärder som avses i artikel 2. Detta påverkar dock inte giltigheten av redan utfärdade pass.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Minimisäkerhetsstandarder för EU:medborgares pass

1. Material

Det papper som används i de delar av passet som används för personuppgifter eller andra uppgifter skall uppfylla följande minimikrav:

- Inga optiska blekmedel.

- Dubbelverkande vattenmärke.

- Säkerhetsreagenser som skydd mot försök till kemisk radering.

- Färgade fibrer (delvis synliga, delvis fluorescerande i ultraviolett belysning).

- UV-fluorescerande planschetter.

- Användning av säkerhetstråd rekommenderas.

Om personuppgifterna lämnas på klistermärke behövs inget vattenmärke i den sidans papper. I papperet för pärmens insidor behövs inget vattenmärke. Säkerhetsreagenser på pärmens insidor behövs bara om uppgifter förs in där.

Om ett kort för personuppgifter som helt består av plast har lagts in i passet, är det i allmänhet inte möjligt att införa säkerhetsdetaljer som är avsedda för sådant papper som används i pass. På klistermärken och kort måste avsaknaden av dessa materialkännetecken kompenseras genom detaljer i säkerhetstrycket, användning av optiskt varierbara element (OVD) eller teknik för utfärdande som går utöver följande minimistandarder.

2. Sida för personuppgifter (sida 2 i passet)

Passet skall innehålla en maskinläsbar sida med personuppgifter, som skall utformas och utfärdas enligt ICAO-dokument 9303 del 1, samt uppfylla de specifikationer för maskinläsbara pass som ges i det dokumentet.

På denna sida skall det även finnas ett fotografi av innehavaren. Fotografiet skall inte anbringas på ytan utan integreras i det material som personuppgiftssidan är uppbyggd av, med hjälp av de utfärdandetekniker som anges i punkt 5 i denna bilaga.

3. Tryckmetoder

Följande tryckmetoder skall användas:

- Bottenmönster:

Tvåfärgat utformade guillocher.

Fluorescerande iristryck.

UV-fluorescerande övertryck.

Motiv med skyddseffekt mot förfalskningar (särskilt på personuppgiftssidan), eventuellt även mikrotext.

På papperssidor i passet och på klistermärken måste reagensfärger användas.

Personuppgiftssidan skall ha en utformning som gör det möjligt att särskilja den från passets övriga sidor.

- *Formulärtryck*:

Med integrerad mikrotext (om sådan inte redan ingår i bottenmönstret).

- *Numrering*:

Alla sidor inne i passet skall numreras tryckteknisk (om möjligt med särskild utformning av siffrorna eller med särskilt typsnitt och med UV-fluorescerande färg), med perforering eller på passkort med samma teknik som för personuppgifterna. Om ett klistermärke används för personuppgifterna är tryckteknisk numrering med fluorescerande bläck och särskilt typsnitt obligatorisk.

Om klistermärken eller icke-laminerade innersidor av papper används för personuppgifterna bör även en latent bild i intaglio med mikroskrift och optiskt variabelt bläck införas. Kompletterande optiskt variabla säkerhetsmärken bör även användas på passkort helt i plast, åtminstone genom användning av optiskt variabelt bläck eller likvärdiga lösningar.

4. Kopieringsskydd

Optiskt variabla märken (OVD) eller liknande, som ger samma identifierings- och säkerhetsnivå som för närvarande gäller för den enhetligt utformade viseringen, skall användas på personuppgiftssidan och ha formen av diffraktiva strukturer som reagerar diffraktionsoptiskt (DOVID: *Diffractive Optically Variable Image Device*) och som är integrerade i varmlaminatet eller som OVD-overlay eller, på klistermärken eller en icke-laminerad inre papperssida i passet, i form av metalliserat eller delvis demetalliserat OVD (övertryckt med intaglio) eller andra likvärdiga märken.

De optiskt variabla märkena bör integreras i handlingen som en del av en skiktad struktur som ger ett effektivt skydd mot förfalskning och förvanskning. I handlingar som tillverkas av papper bör märkena integreras så att de täcker hela ytan, som en del av varmlaminatet eller säkerhetsöverdraget (OVD-overlay), på det sätt som beskrivs i avsnitt 4. I handlingar som tillverkas av plast bör märkena integreras i själva kortskiktet över en så stor yta som möjligt.

Om ett plastkort är personaliserat genom lasergravering och en lasergraverad växelbild (CLI= *Changeable Laser Image*) är integrerad i detta, skall ett diffraktionsoptiskt OVD användas, åtminstone i form av ett metalliserat DOVID som skall placeras här, för att säkerställa ett bättre skydd mot reproduktion.

5. Utfärdande

För att garantera att uppgifterna är skyddade mot försök till förfalskning och förvanskning kommer det i framtiden att vara nödvändigt att integrera personuppgifterna, inbegripet fotografiet, innehavarens namnteckning, om denna finns med på den sida som är avsedd för personuppgifter, samt andra väsentliga uppgifter i handlingens grundmaterial. Konventionella metoder för att fästa fotografiet bör avskaffas.

Följande metoder för utfärdande kan användas:

Lasertryck med bläck av tillräcklig kvalitet för tillverkning av resehandlingar.

Värmeöverföringsteknik.

Bläckstråletryck.

Fotografiskt förfarande.

Lasergravering som effektivt tränger in i de kortskikt som innehåller säkerhetsdetaljerna.

För att uppgifterna i passet skall få ett adekvat skydd mot ändringsförsök bör varmlaminering med OVD-säkerhetslaminat göras obligatorisk vid användning av lasertryck, värmeöverföringsteknik eller fotografiska metoder. I varje fall får personuppgifterna inte längre införas på insidan av pärmen.

EU-resehandlingar skall vara maskinläsbara. Personuppgiftssidan skall vara utformad i enlighet med ICAO-dokument nr 9303, del 1 och 3, och utfärdandeförfarandena måste uppfylla dess kriterier för maskinläsbara handlingar. Insidan av passets pärm får inte användas för att föra in personuppgifter.

Anmärkning:

Det effektivaste skyddet mot att pass utfärdas olagligt med hjälp av stulna blankohandlingar är att centralisera utfärdandet. Om pass även i framtiden utfärdas på regional eller decentraliserad nivå bör lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas i fråga om logistik, administration och utfärdandemetoder. Detta gäller särskilt förvaringen av blankohandlingar och av de hjälpmedel som krävs för utfärdandet. Med lämplig programmering kan datoriserade system användas även för att verifiera utfärdandet av handlingen (elektroniskt sigill).